

TRẬN CHIẾN CUỐI CÙNG CỦA TĐ11ND TẠI PHAN RANG – 4/1975

Tôi không phải là nhà sử học, tôi không phải người nghiên cứu quân sự cũng không phải nhà văn... Tôi chỉ là một người LÍNH đứng nghĩa như bao người lính vô danh khác, những người đã âm thầm cống hiến trái tim, thân xác và trọn đời cho Tổ Quốc. Những điều tôi viết ra chỉ là hồi ức trung thực của lịch sử, những điều đã xảy ra như nó đã xảy ra.

Vào trung tuần tháng tư 1975, Lữ Đoàn II/ND được khẩn cấp không vận xuống phi trường Thành Sơn vào ban đêm để giải tỏa áp lực của cộng quân vào phi trường này, nơi đặt BCH tiền phương của Quân Đoàn 3 và văn hội trật tự cho thành phố Phan Rang đang hỗn loạn. TĐ11ND chúng tôi sau khi đặt chân xuống đất đã đánh bật bọn đặc công xâm nhập vào nơi đây. Những ngày kế tiếp TĐ tiếp tục hành quân về hướng bắc dọc theo Quốc lộ 1. Chặn đứng mũi dùi tiến công của địch từ bắc xuống nam. Chiếm lại quận Du Long làm bàn đạp để tiến về Cam Ranh. ĐĐ11ND do Trung úy Mỹ (1) chỉ huy đã bắn cháy 1 đoàn xe vận chuyển quân của địch rầm rộ hướng về Phan Rang. Mũi dùi tiến công rầm rập của địch đã bị chặn lại nơi đây, địch tháo chạy về Cam Ranh.

Không thể tiếp tục tấn chiếm Phan Rang theo trục Quốc lộ 1 vì bị TĐ Song kiếm Trấn Ái chặn đứng, họ đành phải chuyển trục tiến công về hướng tây của phi trường do lực lượng phòng vệ hỗn tạp của tàn quân Sư Đoàn 2/BB và ĐPQ bảo vệ. Phòng tuyến gần như tan vỡ, đặc công địch tràn vào Phi trường, đe dọa trực tiếp vào BCH/Tiền Phương của Quân Đoàn. TĐ11ND được lệnh khẩn cấp rút về Phi Trường để bảo vệ BCH/TP và tiêu diệt 1 đơn vị chánh quy địch đang áp sát hàng rào phi trường ở hướng tây bắc. Tôi được lệnh chỉ huy ĐĐ113 của Đại úy Lại Ngọc Long (2) phối hợp với chiến xa M113, phải đánh tan đơn vị này. Họ chạy tán loạn về rừng núi hướng tây để lại nhiều xác chết. Bên ta 5 chiến sĩ bị thương và cháy 1 chiến xa.

Tình hình mỗi giờ càng tồi tệ, tuyến phòng thủ phía tây gần như bỏ ngõ. Chúng tôi, 1 Tiểu Đoàn Dù nhỏ bé quân số hao hụt vì chết và bị thương không được di tản, tiếp tế, bổ xung và lương thực cạn dần, phi trường hoàn toàn bị tê liệt, máy bay không thể cất cánh và đáp xuống vì đạn pháo và phòng không của địch. Hỗn loạn bắt đầu, ngoài Chiến binh ND ra, các đơn vị khác như BĐQ, ĐPQ, Sư Đoàn 2/BB không còn chỉ huy được, và người dân, gia đình binh sĩ đã tràn ngập phi trường. Và lại TĐ phải phân tán mỏng ra

khắp nơi để cầm cự, Thiếu tá Giới TĐP cầm 2 đại đội chặn địch trên Quốc lộ 1 và làng Ninh Chữ (quê hương của TT Thiệu). 2 Đại Đội còn lại tả xung hữu đột khắp nơi thật vô cùng vất vả.

Ngày định mệnh đã đến, rạng sáng ngày 16/4/1975 TĐ11ND được lệnh mở đường rút cho BCH/TP và mọi người về hướng nam với chiến xa M113 còn lại. Khi toán quân đầu tiên gần tới Tháp Chàm Phan Rang thì tiếng súng nổ rền bên trong phi trường khu đặt BCH/TP. Chúng tôi được lệnh phải quay lại ngay để cứu các vị tướng tá cao cấp của BCH đang bị tấn công bởi ĐĐ đặc công của địch. Họ đã xâm nhập từ hôm trước khi các vòng đai phòng ngự của phi trường bỏ ngõ, và họ đã âm thầm tiến sát và chiếm lĩnh các nơi trọng yếu kể cả các vọng gác, tháp canh cao sát BCH vào nửa đêm. Sở dĩ họ không tấn công ngay vì chúng tôi vẫn còn bên trong, họ sẽ không chắc phần thắng. Chờ cho chúng tôi ra khỏi phi trường khoảng 2 cây số, họ liền đột kích vào BCH/TP để nắm chắc tiêu diệt hay bắt sống họ. BCH/TP chỉ còn một ít chiến sĩ bảo vệ đã chống trả quyết liệt, Trung tá Trần Văn Sơn (3) nhảy lên chiếc Jeep của Lữ Đoàn cùng tài xế và xạ thủ đại liên M60 tả xung, hữu đột như Triệu Tử Long ngày xưa hạ từng tên từ các góc nhà, các tháp canh, các ụ bao cát, đang dồn tất cả hỏa lực các loại vào ông. Ôi mãnh hổ nan địch quần hồ! Cuối cùng ông, tài xế và xạ thủ đại liên đã đền xong nợ nước. Cũng nhờ vậy mà chúng tôi kịp phản công và cứu toàn bộ chỉ huy tiền phương Quân Đoàn 3 thoát hiểm và đưa họ rút về hướng nam.

Nhớ đến đây lòng tôi thất lại và mắt rung rung dòng lệ, xót thương cho các chiến hữu vô cùng dũng cảm và vị sĩ quan cấp chỉ huy khả kính của chúng tôi đã không thẹn với non sông và lời thề TỎ QUỐC, DANH DỰ, VÀ TRÁCH NHIỆM. Các vị đã vĩnh viễn nằm lại trong lòng đất mẹ Việt Nam. NON SÔNG này, DÂN TỘC này SẼ ĐÒI ĐÒI GHI ƠN CÁC VỊ!

Hoàng Quân

* Kính tặng Bà góa phụ cố Trung tá Trần Văn Sơn, Bà Nguyễn Thị Xa và các con của ông.

Ghi chú:

- (1) Trung úy Lê Hữu Mỹ, là một sĩ quan trẻ, ông xuất thân từ trung đội trưởng của Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù. Được đưa về nắm Đại Đội 111 Nhảy Dù thay tôi lên chức vụ Tham mưu trưởng Hành Quân và Quân Huấn của Tiểu Đoàn 11/ND. Là một sĩ quan trẻ đẹp trai và nhiều kinh nghiệm chiến đấu, ông đã tiêu diệt 1 đoàn xe và bộ đội bắc Việt, bẻ gãy mũi nhọn tiến quân của địch vào Phan Rang trên Quốc lộ 1.
- (2) Đại úy Lại Ngọc Long, là một sĩ quan kỳ cựu của Tiểu Đoàn, ông xuất thân từ trường Thiếu Sinh Quân Vũng Tàu. Là một ĐĐ trưởng gan dạ. Có một lần ông đích thân cầm 2 quả lựu đạn M26 một mình xông lên, vượt khinh binh tấn công vào VC, từ đó ông có cái biệt danh là Khủng Long.
- (3) Trung tá Trần Văn Sơn, Lữ Đoàn Phó Lữ Đoàn II/ND. Ông xuất thân từ khóa 11 Sĩ Quan trừ bị Thủ Đức. Là một cấp chỉ huy tài ba, dũng cảm và nổi tiếng của Sư Đoàn. Ông đã để lại một con mắt trên

chiến trường Gio Linh, Quảng Trị. Ngày 16/4/1975 ông đã dũng cảm hy sinh tại Phi Trường Thành Sơn.
ĐỂ LẠI TÁM GƯƠNG DŨNG CẢM VÔ SONG VÀ NỖ TIẾC THƯƠNG CHO MỌI NGƯỜI.

Nguồn: Internet eMail by CATHY chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, December 14, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*